

امارات با شرکت‌های آمریکایی فعال در حوزه امور نظامی نیز ارتباطات نزدیکی دارد. برای مثال، این کشور برای تشکیل یک نیروی شبه‌نظامی متشکل از پرسنل خارجی برای انجام عملیات‌های مخفی و حفاظت از مراکز مورد نظر در سال ۲۰۱۷ مبلغ ۵۲۹ میلیون دلار به شرکت "بلک‌واتر" پرداخت کرد. با آنکه امارات از نظر نظامی به‌شدت به آمریکا وابسته است، انعقاد تفاهم‌نامه هسته‌ای مابین پنج به‌علاوه یک و ایران در سال ۲۰۱۵، باعث نگرانی‌های این کشور از آزادسازی ظرفیت منطقه‌ای ایران پس‌برجام بود. با این حال، ظهور و فعالیت‌های گسترده دولت اسلامی عراق و شام (داعش) در سال‌های ۱۵-۲۰۱۴، زمینه افزایش همکاری‌های دو کشور در چهارچوب برنامه ضد تروریسم را فراهم نمود. این کشور علاوه بر مشارکت فعال در ائتلاف بین‌المللی تحت حمایت آمریکا علیه داعش در سال ۲۰۱۴، با همکاری آمریکا مرکز صواب را برای مقابله با نفرت‌پراکنی آنلاین داعش در سال ۲۰۱۵ تأسیس کرد (Katzman, 2020: 23).

بنا بر شاخص جهانی قدرت ارتش دولت‌ها، کشور امارات در سال ۲۰۲۰، بر پایه قدرت ارتش، پرسنل فعال نظامی، سخت‌افزار و ... در رتبه ۴۵ جهان قرار دارد. با این حال، آسیب‌پذیری امارات باعث شده است این کشور در حوزه صنایع دفاعی با کشورهای مختلف از جمله آلمان، سوئد، ایتالیا، کره جنوبی و ... همکاری داشته باشد. در این زمینه، فرانسه یکی دیگر از کشورهای است که در طول یک دهه اخیر همکاری دفاعی نزدیکی با امارات داشته است؛ به‌طوری که از سال ۲۰۰۹، یک پایگاه نظامی (حاوی دو اسکله دریایی) در ابوظبی به فرانسه واگذار شده است و این کشور سه فروند هواپیمای جنگی میراژ 2000-5Fs در پایگاه هوایی الظفره دارد (Kamrava, 2011a: 67). علاوه بر این، در سال ۲۰۱۷ یک توافق‌نامه امنیتی مابین چین و امارات به امضاء رسید تا دو کشور در حوزه مقابله با جریان‌های جهادی و نفث همکاری‌های خود را افزایش دهند.

در طول یک دهه اخیر امارات در چهارچوب استراتژی کلان منطقه‌ای خود در دو جنگ خارج از خانه (لیبی و یمن) ورود کرده که برخی آن را تلاش بیش از توان آن می‌خوانند. در سال ۲۰۱۱، امارات در چهارچوب حمله هوایی «ناتو» برای